

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ БІЛІМ ЖӘНЕ ФЫЛЫМ МИНИСТРЛІГІ
ОҢДҮСТИК ҚАЗАҚСТАН МЕМЛЕКЕТТІК ПЕДАГОГИКАЛЫҚ ИНСТИТУТЫ

**«ЭКСПО-2017: КӘСІБІ ПЕДАГОГ МАМАНДАРДЫ ДАЯРЛАУДАҒЫ
ИННОВАЦИЯЛЫҚ БАҒЫТТАР» - БАЙТАНАЕВ ОҚУЛАРЫ-5
атты халықаралық ғылыми-тәжірибелік конференциясының
МАТЕРИАЛДАРЫ**

МАТЕРИАЛЫ
международной научно-практической конференции
**«БАЙТАНАЕВСКИЕ ЧТЕНИЯ-5: ЭКСПО-2017 - ИННОВАЦИОННЫЕ
НАПРАВЛЕНИЯ ПОДГОТОВКИ ВЫСОКОКВАЛИФИЦИРОВАННЫХ
ПЕДАГОГОВ»**

MATERIALS
International scientific and practical conference
**«BAYTANAYEV'S READINGS-5: EXPO-2017 - INNOVATIVE DIRECTIONS
OF TRAINING OF HIGHLY QUALIFIED TEACHERS»**

II бөлім

Шымкент-2017

Алимова К.Ш., Мусрепова А.Е.	
ЖЕТИМ БАЛАЛАРДЫ ӨЗДІГІНЕН ӨМІР СУРУГЕ ДАЙЫНДАУДА ӘЛЕУМЕТТІК ПЕДАГОГИКАЛЫҚ ҚОЛДАУДЫҚ ТЕОРИЯЛЫҚ НЕГІЗДЕРІ.....	270
Арзыбетова Ш.Ж., Абдулаева Н.Е.	
ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫНДАҒЫ ИНКЛЮЗИВТІ БІЛМ БЕРУДІҢ ҚАЗІРГІ ЖАҒДАЙЫ.....	274
Байбакова Б.М.	
БАТЫРБЕК БІРІМЖАНОВТЫҢ ҚОЛДАНБАЛЫ ХИМИЯДАҒЫ ҚЫЗМЕТТЕРІ.....	279
Байдыбекова Е.И., Абдусаметова Ж.И.	
МУЛЬТИМЕДИЙНЫЕ ВОЗМОЖНОСТИ КОМПЬЮТЕРНОЙ ТЕХНОЛОГИИ.....	284
Капашева Г.А., Жанзакова Н.А.	
ИССЛЕДОВАНИЕ ВЗАИМОСВЯЗИ УРОВНЯ ТРЕВОЖНОСТИ И КОПИНГ – СТРАТЕГИИ У СТУДЕНТОВ.....	288
Медетбаева Г.Н., Альжанова Ш.О., Ризаева Н.Т.	
ЖАҢА ТӘСІЛДЕРДІ ЖЕТИЛДІРУ.....	293
Умбеталиева А.М., Куанышбек А.Е.	
ОҚУШЫЛАРДЫҢ КӘСІБІ ҚЫЗЫГУШЫЛЫГЫН, ІС-ӘРЕКЕТИН БАСҚАРУДАҒЫ ПЕДАГОГТЫҢ ШЕБЕРЛІГІ.....	296

ӨНЕР, МӘДЕНИЕТ ЖӘНЕ СПОРТ ҒЫЛЫМДАРЫ

Айдарбеков К.Д., Садибекова Э.С., Кыякбаева У.К.	
НЕКОТОРЫЕ ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ И МЕТОДОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ЗДОРОВОГО ОБРАЗА ЖИЗНИ.....	300
Битабаров Е.А., Джабаев Р.Ж., Қойшыбаева Н.И.	
БАСТАУЫШ МЕКТЕП ОҚУШЫЛАРЫН ОҚУ-ТАНЫМДЫҚ ӘРЕКЕТИН БАҒАЛАУ.....	304
Жұмабаев А.Б., Лауланбеков А.Б., Жунисбекова Ж.А.	
ХАЛЫҚТЫҚ ПЕДАГОГИКАНЫҢ ЖАҢА ЗАМАН ПЕДАГОГИКАНЫҢ ТӘСІЛДЕРІНДЕГІ ЕРЕКШЕЛІГІ	310
Жұматаев О.К., Балабаев Е.Ш., Жунисбекова Ж.А.	
ҚАЗІРГІ ЗАМАН ПЕДАГОГИКАСЫНДАҒЫ БЕЛСЕНДІ ОҚЫТУ ТЕХНОЛОГИЯЛАРЫНЫҢ ЕРЕКШЕЛІКТЕРИ	315
Куленова И.М., Комза А.М.	
НЕКОТОРЫЕ ВОПРОСЫ ХУДОЖЕСТВЕННОЙ ИНТЕРПРЕТАЦИИ МУЗЫКАЛЬНЫХ ПРОИЗВЕДЕНИЙ И.С. БАХА В СВЕТЕ СИМВОЛИКИ КУЛЬТУРЫ БАРОККО.....	320
Курбанова Д.Э.	
АҒЫЛШЫН САЛТ-ДӘСТҮРЛЕРІНІҢ ТӘРБИЕЛІК МӘНІ.....	323

Жұмашова А.А.	
ОТЫРАРДЫҢ МЕТАЛДАН ЖАСАЛҒАН БҰЙЫМДАРЫ.....	327
Кемелова Қ.Ш.	
ХАЛЫҚ ДӘСТҮРЛІ ӨНЕРІ – ҰЛТТЫҚ МӘДЕНИ МҰРА.....	334
Сотов В.В., Колесникова Н.В., Керимбеков М.А.	
НЕКОТОРЫЕ ПСИХОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ НЕОБХОДИМОСТИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ ЛИДЕРСТВА В СПОРТЕ.....	339
Хажиев М.Ш.	
АЛҒАШҚЫ ӘСКЕРИ ДАЙЫНДЫҚ САБАҚТАРЫНДА ЕЛЖАНДЫҚҚА ТӘРБИЕЛЕУ ӘДІСТЕРІ.....	344
Агулыкова У.А.	
ДІН-РУХАНИ АЗЫҚ.....	346
Арынгазисева Б.Б.	
ҚАЗІРГІ АКПАРАТТЫҢ ҚОҒАМ ӨМІРІНДЕГІ МӘНІ МЕН МАҢЫЗЫ.....	349
Баратова Ю.С., Аманкелді А.	
ТӘҮЕЛСІЗДІК БАСПАЛДАҚТАРЫ.....	354
Байтаева М.Р., Бүркіт Ә.Қ.	
«ӨЗБЕК ТІЛ МЕН ӘДЕБІЕТІ» САБАҒЫНДА СЫНИ ТҮРФЫДАН ОЙЛАУ ӘДІСІН ҚОЛДАНУ АРҚЫЛЫ ОҚУШЫЛАРДЫ ШЫҒАРМАШЫЛЫҚ ЖУМЫСҚА ҮЙРЕТУ.....	357
Сыздықова Г.М., Өмірхан А.	
ҚҰРАННЫҢ ӘЛЕУМЕТТІК ЭТИКАСЫ.....	363
Туленова Н., Будеева Д.Ж., Аманбекова А.	
ҚОЛӨНЕРІМІЗДІ ШЫНДАУДА ГОБЕЛЕН ТОҚУ ӨНЕРІНІҢ АЛАТЫН ОРНЫ.....	365
Будеева Д.Ж., Туленова Н., Құлышбет Ж.	
ҚАЗАҚ СӘНДІК ҚОЛДАНБАЛЫ ӨНЕРІН ШЫНДАУДАҒЫ ТЕХНИКАСЫНЫҢ АЛАТЫН ОРНЫ.....	370
Даберова З.Т., Будеева Д.Ж., Төребай Гаури	
ГОБЕЛЕН ӨНЕРІНІҢ ДАМУЫ.....	374
Даuletбекова Б.Д.	
БАСТАУЫШ СЫНЫПТАРДА МАТЕМАТИКАНЫ ОҚЫТУ ҮДЕРІСІНДЕ ПРАКТИКАЛЫҚ МАЗМУНДЫ ЕСЕПТЕРДІ ҚОЛДАNUДЫҢ МАҢЫЗЫ.....	378

кельт тайпаларының маңызды наным-сенімдерінің бір бөлшегі іспеттес, ері күнге табынумен тікелей байланысты туындалған. Кельт тайпаларының бұл мейрамды қалайша тойлаганына сипаттама беріп откеніміз жөн.

Бельтайн мерекесі қарсаңында ауылдағы барлық үйлердегі оттар өшірілестін. Таң сәріде ауыл тұрғындары үйлерінен шығып, тау боктерімен майдарын айдан жогары көтерілед. Әдетте кеш бастаушылары жадағай ақ (плаш) кінгін друидтар болады. Алдын-ала дайындалған, от жағылатын жерге жеткенде, калың қауым үнсіз таң атуын күтеді. Күн өз ұсынан көтеріле бере, ауылдың аса сыйлы адамдары алауды жаға бастайды. Салтанатты қүн гимнін шырқап болғасын, алауды әуелі жиналған қауым үш рет айналып, содан соң майдарын үш рет отты айналып айдан шығады. Осы алаудан жағылған шырактармен майдарын, жерлерін және үйлерін аластап және ошақтарында жаңа жағатын болған. Өмір сүрудің негізгі тірепі болып саналатын майдың жақсы тәлдеуі мен егістің бітік болуын тілеу, табигаттың тылсым құштеріне, әсіресе қүн құдайына табыну осы орындалатын рәсімнің негізгі, ері маңызды мақсаты болды.

Ал Шотланд аралында алау үш қүн жаңы тұрады, осы күндері ауылдың әрбір тұрғыны «Қайырлы тан» («Gude mornen!») деп күнмен амандаусы шарт болған. От киесі арқылы мал-жанды түрлі бөлелерден, табигаттың тылсым құштерінен, зұлым құштерден сактай аламыз деген наным-сенім кельт тайпалары арасында көн тараган.

Queen's Birthday (маусымның 2 – сенбісі) – Королеваның туган қүні. Бұл мейрам королева отбасының және қонақтарының қатысуымен, мерекелік парадден Уайтхоллда (Whitehall) атапын етеді. Бұл дәстүрдің тарихы он жетінші ғасырдан бері тойланып келе жатыр. Шеруге жиналған әскер алдында мемлекет туын алып журу рәсімі – отан коргаушыларының жауынгерлік рухын көтеру мақсатынан шықкан. 1748 жылдан бері қарай ту алып журу рәсімі монархтың туган қүні салтанатында өткізілетін болды. Мереке кешінде ханым әскердің алдына шығып, бақылау жүргізеді, соңында мемлекет қайраткерлеріне арналған үлкен ас беріледі. Ханымның салтанатты шеруі, парламент сессиясында сөз сөйлеуі, лордтар палатасындағы жұн салынған қашықта отырган спикер, Букингем сарайы қақпасындағы есқі формадағы күзетшілер, Тауәрдегі мемлекет коргауындағы қалалар – туристерді тарту үшін ғана емес, ұлттық сезім, ұлттық мактансыш, Ұлыбританияның даңқы мен айбындылығын сақтап қала рәсімі яғни халықтық тілекten туган.

Midsummer's Day (24-маусым) – Дәстүр бойынша жылдын ең ұзак қүні. Друидтер есік Stonehenge-ке барып, қун сәулесін бақылайды. Ер кісілер оттар жағып, сәттілік экелсін деген ниетпен оның шоқтарынан секіріп немесе жүгіріп етеді. Бұл – отты құдіретті күш санаудан, соган табынудан туган ырым. Друидтар Ұлыбритания, Ирландия және Франция аумақтарында б.з. 2000 жыл бұрын өмір сүрген кельттердің аса білімді қоғамның өкілдері. Латын тілінде жазылған көптеген деректерге қарасақ Кельт тайпалары ішінде друидтардың алған орны ерекше болды. Олар король қазынасынан салық төлеуден, әскери жорықтарға қаисысудан толық босатылған. Сондайктан да олар бар уақыттарын құдайларға қызмет етуге аринаған. Олар дін қызметшілері, зан өкілдері ретінде қызмет еткен, друидтар арасында ақын, ұстаз, галымдар да кездескен. Друидтар эльф, фея, аруақтардың бар екенине сенген. Тарихи деректерде, кельттардың нағымы бойынша адам баласы әлгенде «Тир нан Ог» атты мәңгілік жастық пен бақыт мекеніне аттанады. Оттың жануы друидтар үшін өмір символы ретінде саналған [3].

Әдебиеттер

- 1.Дәүірбаева Т. Европа мен Америка елдерінің тарихы. - Түркістан, 2004.
- 2.Ковальский С. Ұлыбритания. - А., 1997 ж.
- 3.Мәшімбаев С. М. Еуропа және Америка елдерінің қазіргі заман тарихы (1918-1945 ж.). – А., Казак университеті, 2009.

ОТЫРАРДЫҢ МЕТАЛДАН ЖАСАЛҒАН БҮЙІМДАРЫ

Жұмашова А.А.

Отырар мемлекеттік археологиялық қорық-мұражайы РМҚК, ОКО, Отырар ауданы, Шәуіллір ауылы, этнография болімінің мемгерушісі т.ғ.ғ.

Резюме

В статье рассматриваются вопросы касающиеся на предметах найденных на городище *Оттар* и прилегающиеся к нему городищ *оттарско-каратавской культуры*, а также на предметах народного прикладного искусства XIX-XX в.в. сделанных из металла.

Summary

This article informs about the topics related to on the items found in Otrar and other towns of the region belonging to Otrar-Karatau culture. As well as the items made of metal of the 19th-and 20th centuries.

Отырар бүкіл шығысқа кеңінен таныстал, Ұлы Жібек Жолының бойында орналасқан қала. Сырдарияның орта ағысындағы суармалы құнарлары алқап. Отырар өлкесі Республикасындағы өзіндік орны бар туристік орталық болып табылады. Сырдария мен Арыс өзендерінің екі жағасында бірімен – бірі інтіресін тұрган тарих-мәдени ескерткіштердің әркайсысы оз алдына ашық аспан астындағы музей іспетті.

Көптеген тарихи деректер мен соңғы кездегі археологиялық қазба жұмыстары, зерттеулер мұнда отырышылық пен жер ондесудің иттихесінде көне замандарда қала салу мәденистінің сәдәүір дамығандығын дәлелдей отыр.

Отырар жайында көне грек оқымыстысы Птолемей, араб пен парсының, түркінің жиһан кезген атақты географтары шежіреші тарихшылары Әбу Исхақ әл-Истахри(899-952) Әбу Райхан Мұхаммед ибн Ахмед әл-Бируни (Х-ХI ғ.ғ.), Шамс ад-Дин Әбу Абд Алла Мұхаммед әл-Макдиси (Х ғ.), Якут әл-Хамауи, Әбу Джагхар Мұхаммад ат-Табари (923), Из ад-Дин Әбу Ислам Әбу Ибн әл-Асир (1161-1234), Фазлала Рашид ад-Дин Ата Малик Жуани (1226-1283 ж.ж.) Мұхаммед бин Ахмед әл-Насауи (1245) т.б. картага түсіріп, тарихи деректер жазып қалдырыды.

Ал біздің заманымызда Отырар тарихын В.В. Бартольд, А.К.Кларе, А.А. Черкасов, А.Н.Бернштам, Е.И.Агеева, Г.И.Пацевич, Ә.Марғұлан, А.Машанов, К.Ақышев, К.М.Байтақов, Л.Б.Ерзаковіч, А.Әлімов, А.Алтаев, Ә.Жәнібеков, Ә.Дербісәлиев, А.Жұмашов, М.Қожаев, С.Ақылбек т.б. зерттеді. Сондай-ақ әдебиет тарихында Д.Досжанов, Ҳ.Әлібаев, О.Сулейменов, М.Шаханов т.б. Отырар тарихына қalam тартты.

Батыс пен Шығыс, Еуропа пен Азияның мәдениетін тогыстырған халықаралық сауда жолы – Ұлы Жібек Жолы ежелгі онер мен діндердің таралуын, музика, архитектура, мәдениетті өмірге экелді. Өз құрамына кіретін халықтардың экономикасы мен мәдениетінің дамуында басты рөл атқарды.

Оңтүстік өнірі мен Жетісу қалаларында сол кездің әлемін тәнті еткен соулетті сарайлардың, мешіт, медресе, озық құрылымың үлгілерінің болғандығы мәлім. Сондай-ақ археологиялық қазба жұмыстарын жүргізу барысында табылған алтын, құміс, мыс тенгелер, терракота, керамика, шыныдан жасалған заттар, киім-әшекейлеріндегі Отырар-Қаратай мәдениеті деген атпен танылған әсем ою-өнеректер қала мәдениетінің жоғары ордеге көтеріліп, ғылымиң дамығандығын көрсетеді.

Қазақстанның ортагасырлық қалаларында жүргізілген қазба жұмыстары барысында Қытай, Византия, Иран, Үндістанда согылған тенгелер, қытай керамикасы мен фарфоры, сириялық әйнектер мен самарқандтық қыш ыдыстар т.б. заттар табылды, бұлар сол елдерден Ұлы Даіла деңесін атпен енген қазақ кеңістігіне керуендер арқылы жеткен. Заттардың әрайсисы әркімді қызықтырмай қоймайды.

Отырар аймағындағы ежелгі және ортагасырлық қалалар мен қалашықтар орындары қазір Отыраста, Құрықта, Қекмардан, Оқсызтебе, Жалпақта б. дег аталатын үйнілдерге айналған. Осылай тарихи археологиялық ескерткіштерге бірнеше жылдар бойы жүргізілген зерттеулер мен қазба жұмыстары иттіжесінде табылған жәдігерлер мен көзіл толтыраар мұраларды бір күннің бір жылдың емес гасырлар бойынша халық мәдениетінің, өнерінің корінісі деуге негіз бар.

Отырар оркениетінің негізі болған заттық-тұрмыстық мәдениеттік ескерткіштерінің ішінде Отырарга тән түрлі үлгідегі саз балшыктан, күйдірілген қыш ыдыстарда, металдан согылған білеziк, жұзік, сакина, сырга, қапсырма, т.б. секілді зергерлік әшекейлерде, еңбек құралдарында қазақтық қолтұма өнерінің сарындары молынан байқалады. Отырадың заттық мәдениеті арқылы экономикасы, ғылыми, мәдениеті қандай болғанын біле аламыз.

Қазақ халқының откен тұрмысында ағаш өндеп, одан киіз үй сүйегін, ыдысаяқ, үй жиһаздарын, арба-шана жасау, жұн иірің кілем, бау-басқұр току, киіз басын, сырмак сырь, маусымдық, күнделікті және салтанаттық киімдер тігу, сүйек не тастан, темірден түрлі бұйымдар қару-жарастар, ауыл-шаруашылық құралдарын, түсті металдар мен асыл тастардан жасау, ауыл-шаруашылық құралдарын жасау түсті металдар мен асыл тастардан зергерлік әшекейлер жасау т.б. өнер түрлери кең тараған. [1; 3]

Осылай мұраларымыздың ішінде тоқталып өтегініміз металдан жасалған бұйымдар. Металдан жасалған бұйымдар тарихын В.В. Бартольд, И.А.Кастанье, И.В.Аничков, Я.И.Шер сынды белгілі ғалымдар зерттеу ғылыми еңбектер арнады. Солардың ішінде 1893-1894 ж.ж. Орта Азия мен Қазақстанның ғылыми экспедицияны басқарып келген ірі шығыстанушы ғалым В.В. Бартольдтің еңбегі ерекше атауға тұрарлықтайды.

Темір дәүрінде темір соғатын ұстаханалар пайда болып қола құю зергерлік істер өмірге келді. Темірден корғаныс және шабуыл құралын жасады.

Белгілі тарихшы, этнограф, тарих ғылымдарының докторы Л.Гумилев темір дәүрі тұсینда «Түріктердің жалпы тарих сағнасына ала шықкан мамандығы – темір өндіру ісі болатын. Олардың аргы атасы Ашина Теріскейге қашып, жужаньдарға темір өндіруді 546 жылы үрретті. Жүжунъ қағаны Анахуан түріктердің көсемін: Менін болат қорытатын тұтқыным», дег атап, түркілердің басты кәсібін айрықша атап отті. – дег жазады.

Ертедегі тарихшылар Қазақстан аймағында мекендеген көшпелі тайпалардың түсті металл өндірғенін бағытады. Тарих атасы дег сағалатын грек тарихшысы Геродот «Тарих» атты еңбегінде «Бұл елде мыс пен алтын атқопір. Оларда найза,

жебе, айбалта тәрізді қару жарагы және бас киімдері, белдік кісесі ат әбзелдері алтынмен қанталған дег жазды.» [2.18 б.]

XIV г. тарихшысы Ф.Рузбихан колөнершілер орталығы Сырдария өніріндегі қалалар, Орталық Қазақстан, Жетісу өнірі болған дег жазады. [3,163 б.] XIV г. бас жағында зерттелген орыс деректерінде Сырдария өнірлеріндегі ұсталар мен зергерлер туралы жазады. Қазақ халқында он саусағынан өнері тамған зергерлердің болғанын, олардың жасаған бұйымдары бірнеше жылдар отсе де өнін бермей тұратыны туралы XIX г. өмір сүрген зерттеушілер А. Евреинов, И.Ф.Русанов, И.Я. Словцов т.б. зерттеуші ғалымдар жазып қалдырган.

Сондай-ақ XIV г. ұлы тарихшысы Рашид – ад-Дин Қыргыз жерлерін сүреттей отырып былай деген: «Айнала түгел құміс, барлық құрыл-жабдықтар да, ыдыс та құмістен». Металдан жұмыс істейтін шеберлерді ұста, зергер, темірші, темір ұстасы дег атайды.

Қазақтың колөнерінің негізгі түрлерінің бірі металдан жасалған бұйымдарды безендіру болды. Металл өндеуші шебердің қолымен зергерлік бұйымдар, музыкалық аспаптардың темір болшектері, ыдыс-аяқтар, жиһаз, ат әбзелінің темір болшектері және тұрмысқа қажетті бұйымдар жасалынды.

Басқа колөнершілер сияқты темір ұсталарының үйдің ауласында ұстаханалары болған және ескі киіз үйді де ұстаханага айналдырып, ашық аулада жұмыс істейтін. Бірақ күн сүйтса барлық құрал-саймандармен үйге көштін металдан жасалған бұйымдар ірі болуына байланысты қыстауда калып жұмыс істеген, арнайы дүкендері де болған.

Зергерлердің құрал-саймандары шағын болғандықтан жыл маусымына қарай көшіп-конып жүрген. Қыс айларында тапсырыс мөлшері аз болатын. Ұсталар ауыл-шаруашылығына керекті құралдарын – айыр, тырма, жер ағаш, кетпен, орак, қүрек, шалғы т.б. жасауды тамаша менгерген.

Қазақ шеберлері көбінесse жеке дара жұмыс істеді; құрал-саймандарының көпшілігін өздері жасап алды, өз өнерінің қыр-сырын баласына яки шәкіртіне үйретп отырыдь. Осылай қолөнерінің озық үлгілері, әдіс-тәсілдер, жақсы тәжірибе үрпактан-үрпакта ауысып отырды. [4, 4]

Қазақ халқы қашаннан өзінің үші қырысыз кең даласының табиги-жаграфиялық жағдайына байланысты орналысып, көшпелі, жартылай көшпелі, отырышы ғұмыр кешті. Мал шалуашылығы, егіншілікпен айналысты, тіршілік ету барысында сапалы еңбек құралдары керек болды.

Қазақ халқының металдан жасалған мәдени мұраларының өзіндік даму тарихы бар. Ол тарих сонау тас дәүрінен бастау алды. Бұның дәлелі Қазақстан жерінен табылған археологиялық қазайлар. Бұл қазақ халқы мәдени мұраларының кезіндегі қазақ үлтyn құраган, қазақ слі аймагында тіршілік еткен сак, ғұн, үйсін, қанты, қышқаш, тайпаларының тарихи еңбегінің жемісі екенін дәлелдейді. [5, 16]

Сактар салт атпен де, жағу да айлакерлікпен шебер согыса білген. Садақпен алысты көзделп дәл тиғізу, наизаласу, қылыштасу, айбалтамен шабысы өнерлерін әрбір ер менгеріп алған болатын. Наизаның, жебенің, айбалтасының үші мен жүзін жезден жасайды да, бас киімін – дулығасын белбеуі мен шығыншының алтынмен алтайды. Олар таттарына жезден өмілдірік қап кигізеді. Жүгенінің ауыздығын және нокталығын алтынмен жалатып, өрнектеп кояды. Алтын мен жезден жасалған тұрмыста тұтыну заттарының үй жиһаздарының көптігінде кисап жок. [6, 13 б.] Атты аскердің болуы темірден жасалынған бұйымдардың сан алуан түрін жасауды қажет

етті. Олар ат әбзелдері, ауыздық, жүтөн, айыл, құйыскан, ер-тоқым, үзенгі және атты жауынгердің колындағы кару-жарагы: найза, қылыш, калқан, жебе, айбалта, жауынгерлерге араналған әрбір қошпендің аранайы жауынгерлік белдігі болған. т.б.

Қола дәүірінде жылқы малына деген қажеттіліктің артуына орай ауыздық, үзенгі құйыскан тәрізді металл қажет етегін бұйымдарды ондру көбейе тусти. Егіншілікпен айналысу түрмистық құралдарға деген сұранысты арттыраса, қала тіршілігі де (су құбырлары, кесенелер, керамика, шыны т.б.) әр түрлі заттарды қажет етті. Қоланың сапасы еңбек құралдары мен кару-жарап жасауда гана емес соңдай-ақ тұрмыс заттары мен әшекейлік заттарады дайындауга мүмкіндік берді. Өмірге темірдің келуі мыс пен кола бұйымдарды ығыстырып, заттардың қару-жарактың сапасын арттыра түсіп, казақ елінің мемлекет болып күшеною екеліп сокты. [7, 9 б.]

Шеберлер темірден ер тұрманының болшегі үзенгі, әскери күй-кешектер, қару-жарактар, құрал-саймандар жасады – олар-ара, балта, шот, құысқулак, ускі, балға т.б. жасады.

Металл өндіруді басқа халықтарға қараганда ерте игергенінің арқасында Қазақстан аймағындағы ертедегі ата-бабаларымыз сақтар өз жеріне жауды кіргізбеді.

Отырар қаласының орнынан және оның маңындағы Қекмардан, Құйрықтөбе т.б. қалашықтардың орнына жүргізілген археологиялық қазба жұмыстары барысында және кездейсоқ металдан жасалған түрлі бұйымдар табылды, бұл да мәдениет пен экономиканың даму белгісі болды.

1985 жылғы қазба барысында Құйрықтөбенде шеберханадан темірден жасалған заттар табылды. Қара металдан көптеген түрмистық шаруашылық бұйымдар дайындалды. Археологиялық қазба жұмыстары барысында темірден жасалған қанжар, пышақ, шот, қайыш, күрек, шеге, кетпен, егіншілік қурал-саймандары табылды. Металды балқыту қарапайым түрде жүргізілді. Ол үшін калың кірпіштен қаланған түтін шығатын тандырлар пайдаланылды.

1973 жылы Оңтүстік Қазақстан археологиялық экспедициясы барысында Отырар төбөдегі қазбадан 102 мыс тенге табылды. Бұл Оңтүстік Қазақстандағы ақша айналымының қандай дәрежеде болғандығын көрсетеді. Мыс тенгелер Оңтүстік Қазақстанның барлық жерлерінде болған. Мыс тенгелерде тенгениң шығарылған жылы, сол кездегі басшының аты жазылған. Отырардағы мыс тенгелердің айналысқа түсіү сауда-экономикалық орталық болғанын көрсетеді.

Отырардан табылған тенгелерді Р.З.Бурнашева көп зерттеген. Тенгелердің көбісі XV-XVI ғ.ғ. біршамасы XVIII ғасыр және IV-VI ғ.ғ. аралығындағы тенгелерді құрайды. Тенгелерді зерттеу барысында Қазақстан мен Орга Азия тарихына қатысты және олардың зерттеу кезеңінде металл түріне, салмағына көлеміне жылына, хандар аттарына назар аударылып отырған. XIV ғ. Әмір Темірдің жарлығы бойынша тенгелер бірнеше қалада соғылған. Ал, біздің қолдағы тенгелер Самарқанд пен Гератта соғылған болып шыкты. Оның бір бетінде қолима мен датасы болса, екінші бетінде Сұлтан Махмұд хан мен Әмір Темір аттары жазылған. Кей тенгелердің ортасында Әмір Темір мемлекетінің таңбасы түсірілген. Тағы бір көмбебен шықкан 972 мыс тенгелер Яссы, Туркістан, Ташкент қалаларында XVII ғ. соғылған.

1973 жылы Оңтүстік Қазақстан археологиялық экспедициясы барысында Отырар төбөдегі қазбадан 102 мыс тенге табылды. Бұл Оңтүстік Қазақстандағы ақша айналымының қандай дәрежеде болғандығын көрсетеді. Мыс тенгелер Оңтүстік Қазақстанның барлық жерлерінде болған. Мыс тенгелерде тенгениң шығарылған жылы, сол кездегі басшының аты жазылған. Отырардағы мыс тенгелердің айналысқа

түсіү сауда-экономикалық орталық болғанын көрсетеді. Отырардан күміс, алтын тенгелер де табылған. Мысалы, 2004 жылы Отырартебенің батыс жағындағы Жантықты ой алқабынан, Арыстанбаб кесене-мешітіне таяу жерден XII-XIII ғ.ғ. тән бір күмыра алтын тенге табылған.

Қазба барысында есіресе мыс пен қоладан жасалған заттар көп табылды. Олар – іімек, тага, сапты аяқ. Өсімдік тәрізді өрнегі бар, геометриялық өрнегі бар қасық табылды. Қоладан қақпақ та жасалды, шеберхананың құрал-саймандары жасалды. Есірессе XIII-XV ғ.ғ. мыс пен қоладан заттар көнтеп жасалына бастады.

Археологиялық қазба барысында табылған заттардың ерекші түрлері бар. Мысалы, шот Отырартебедегі қазбадан 1995 жылы табылған ұзындығы 16 см. Темірден жасалған негізгі болігі толық сақталған үсті қатты tot басқан. Жебе ұши. XVII ғ. жатады, темірден жасалынған. Шағын болігі сақталған, көп уақыт топырақ астында жатуына байланысты түсін езгерген. Отырардан 1999 жылы табылды. Ұзындығы-6,5 см, ені 1,5 см.

Шеге. Темірден жасалған XVII ғ.ғ. тән. Толық сақталған жоғарғы бас жағы үлкен болып келген. Төменгі ұши ііліп майсан. Биіктігі – 3,8 см, Жоғарғы жағы диаметрі 2,3 см. Отырар төбөдегі қазба барысында 1999 ж. табылған ілек. Темірден жасалған толық сақталған XVII ғ. тән ұзындығы 17,5 см. жалпақтығы 3 см. Топырақ астында жатуына байланысты танталған. Отырардан 1999 ж. қазба барысында табылған.

Мыстан жасалған ілмек. Отырардан 1995 жылы қазба барысында табылды. Кайырылған екі шеті жілішке ортасы жуан болып жасалған ұзындығы -2,5 см, жалпақтығы 7 мм.

Металдан тек қана шеберлердің құрал-саймандары, шаруашылық қурал-саймандарын гана емес әшекей бұйымдар да жасады.

Археологиялық қазба жұмыстарының иәтижелері зергерлік онердің ерте кезден-ақ жогары деңгейде болғанын дәлелдед береді. Мысалы, Алматы облысы Есік қаласының солтүстік жағында орналасқан, «Есік» обасынан табылған б.д.д. V ғасырга жататын сақ жауынгерлінің қабірі ашылды. «Есік» обасынан табылған заттардың жалпы саны төрт мындан астам. [8, 9 б.] Құмістен, қыштан, ағаштан жасалған ыдыстардан басқа да ағаштан өрген қабірде күмігे жоне бас күмігे тағаттың алтын әшекей заттар, сырға, алтын белбек, ұсақ моншактар табылды. Бесшатыр обаларынан табылған моншактар қоладан жасалған әшекейлер де ез енерімен таңқалдырыды. Атырау облысы Жылпой ауданындағы Иманқара қорымынан шыны, ақық, інжуден жасалған моншактар. Соңдай-ақ ежелі Сарайшықтың орнынан шыныдан, түрлі-түсті тастардан жасалған моншактар мен жүзіктер, алтын сырғалар, алтын жансырмалар, қола сырға, кола түйме бетінде жазуы бар сакина, балықтың бейнесі бар және есімдік текстес өрнекшелер көмкөрілген қола айналар сыйнығы, жазуы бар сердолик ілдірілгөр табылған.

Батыс Қазақстан алтын адамы. Ол батыстағы Жем өзенінің сол жағалауындағы ралтобе қорғанына 1999 жылы табылды. Ол да Қазақстандағы басқа алтын адамдар тәрізді алтын күміді және алтын бұйымдар, әшекейлермен бірге жерленген. [9, 226.]

Жалаулы алтыны Алматы облысының бүрінші Кеген қазіргі Райымбек ауданынан 1988 жылы табылды. Жалаулы ауылы Кеген елді мекенінен батысқа карай 30 шақырым жерде орналасқан. Табылған алтын бұйымдар саны 364, жашы салмағы – 1кг. 360 гр. Түркі дүниесінің түпкі киялын ой арманын осы алтын бұйымдар арқылы корсеткен. Мұнда бір-біріне қарама қарсы бауырын тосяп жатқан көс бүті

бейнеленген. Олардың мүйіздері оргасында қанатты құс салынған. Жалаулы алтын бұйымдары – алтын түқ, күйма, алка, бұғы бейнесі, шыңжыр түймелер, белдік айыл басы, т.б. [10, 22 б.]

Казакстанда зергерлік өнері б.э.д. II мың жылдың екінші жартысынан бастап белгілі. [11, 24 б.] Қазақ халқының ою-өрнегінің ішінде зооморфтық өрнекке жататын арқар, кошкар, бұғы мүйіздері мен арыстан, жолбарыс, балық, арқар, қыран, акку, құстардың бейнелерін түрмистарғы заттарға ойып, зерделетін тоқыган, бұлар әсіресе қолдан мен мыстан жасалған зергерлік бұйымдар арқылы бізге жеткен. Жануарлар бейнесімен әшекейленген бұйымның бірі айналар Қазақстанның барлық өнірінде кездеседі. Ұлы Жібек Жолының бойында орналасқан Отырар каласының орнындағы Отырартөбе тарихи-мәдени ескерткішінен табылған айналардың келесі тобы арыстаниң бұғы және иттін суреттері бар, диаметрі 14,2 см. болатын айнанын бұл түрі XI-XII ғ.ғ. кезеңіне жатады. [12, 171 б.] Мұндағы әшекейленген бұғы бейнесіне келетін болсақ, ол Орта Азияның түркі-монгол өнерінде көң тараған. Бұғы киелі жануар ретінде аныздарда көп айтылады. Мысалы, Қозы Қорпеш Баян сұлу жырында ол туралы көп айтылады. Сондай-ак бұғы мұсін Павлодар аймагындағы қорымдардан табылған қапсырмада кездеседі. Ал арыстан бейнесі Қазақстан өнірінде б.э.д. IV-III ғ.ғ. бері белгілі. Түркі дәүірінде арыстан бейнесі металдан жасалған, саздан жасалған жәдігерлерде көң өріс алды. Отырарда айналар алғашқыда Қытай, Ираннан Жібек Жолы арқылы жеткізілсе кейіннен айналардың калыбы құйылып алынып олардың бір бөлігі Отырарда жасалына бастады. [13, 41 б.]

Зергерлік әшекей бұйымдарды арнағы қалыптарда жасап шығарды, мысалы, Отырартөбен табылған XVI-XVII ғ.ғ. тән қалыптардың бірі сырға жасауға, екіншісі тас, ағальматалиттен жасалған олар білезік құюға арналса, үшіншісі салпыншақ, төргіншісі моншақ жасауға арналған. Ал зімінар атты түрлілік құралды түрлі-түсті тастарды, металды, ағапты тегістеуге, өндеге, тазалауга қолданатын болған.

Отырартөбен археологиялық қазба жұмыстары барысында табылған моншақтарды сердолик, яшма, нефрит, агат, гагат т.б. түрлі-түсті тастардан жасап шығарды. Найдаланылған тастар табиги және жасанды болып екіге болінді.

Отырардан табылған зергерлік бұйымдардың келесі түрі жұзік, бірінің беті алты бұрышты, екіншісінің беті төрт жашыракты болып келген, бетіне сердолик, лазурит, нефрит көздер орнатылған. Сыргалардың жасалу ерекшеліктері бойынша ай сыргалар, дөңгелек сыргалар дең болуте болады. Осы тәрізді Маңыстау өнірінде алтынмен алтапланған сыргалар табылды.

Зергерлік бұйымдардың тарғы бір түрі білезіктердің иілген жерлері бір жері алты бұрышты, жыланбас, ромб тәрізді, ерілген білезіктер де көң тараған. Олардың бетіндегі өрнегі өсімдік тәрізді, жапырақ тәрізді болып келген. Отырардан табылған алтыннан жасалған зергерлік бұйымдар ерекше көз тартады. Олардың бір парасы мұнау: XII – XIV ғ.ғ. тән құтының алтын корабы – бес қырлы болып жасалған, тубі ашық, үсті бес қатардан айналдыра сатыланып бірте-бірте кішірейіп төбесі тәж тәрізденіп аяқталған, қақпағы бар. Әрбір қабыргасының төсегін торлап тоқыған. Қабыргаларының оргасында «гүлдесте» өрнегі бір текші кетеріліп жапсырылған, оның оргасына және айналдыра өте нәзік «гүл» өрнектері жапсырылған. Салмағы 6 грамм, 400 мг.

Құмістен жасалған заттардың бірі қызыл-келіншектердің, әйелдер мен әжелердің білігіне салатын әшекей бұйымы білезіктің жыланбас білезік, зерлі білезік, жіңішке білезік, қақпа білезік, топсалы білезік т.б. бірнеше түрлері Отырар корық-мұражайы

корында сактауды. Мысалы, жыланбас білезік – жылан басты оюмен өрнектеліп, білезіктің екі ұшы жыланнан басы тәріздес болып келген, ал жінішке білезік дегеніміз құмістен енін шағын етіп жасаған білезікті айтады. Қақпа білезік екі ұшы бір-бірімен кабысатын білезік. Топсалы білезік дегеніміз екі басы бірігетін бауыры топса арқылы анылып жабылытын топсасы бар білезік. Олар бедерлеме, қалыптама, кара ала, тыңікә эдістеріндегі жасалған.

Қызыл-келіншектердің құлакқа тататын әшекей бұйымдарының бірі сырғаның да бірнеше атаулары бар. Отырар мұражайы корындағы құмістен жасалған ел арасынан табылған XIX-XX ғ.ғ. тән сырғалардың формалары әр түрлі болып келеді. Олар қалыптама, оймыщ, ширатпа, бедерлеме әдісінде жасалатын көркемдік әшекей ерекше жарты ай бейнелі ою-өрнегі бар ай сырғалар, көлденең ұзын, әшекейлері мол болып жасалған – сабакты сырғалар, салпыншақ, шашақты сырғалар, ұшбұрышты, ромб түріндегі, геометриялық өрнектері бар сырғалар. Құміс сырғалардың үсті қара ала, тыңікә нақышпен көмкеріліп, маржанинан көз қойылған. Ақық, маржанинан көз қондырылған сырғалар көп кездеседі.

Қазақтың көң байтак, ұлан гайыр шексіз жатқан жерінің көне дауірден бастап қазіргі үрпағымыз есіп-өнгөн дәүірімізге дейінгі кезеңдерде небір тарихи дауірлердің бастан кешкені белгілі. Азаттықтың арайлы таңымен бірге бар мен жоғымызды түгендеп келер үрпаққа аманаттау керектігі елбасының өзі ұсынған «Мәдени мұра» мемлекеттік бағдарламасында айтылды. Осыған байланысты Отырар өнірінде мәдени мұрасын зерттеуде Отырар корық-мұражайының қызыметкерлері өз улестерін қосып келеді.

Тарихи мұражайларда металдан жасалған бұйымдар халықтық мұра, ғасырлар бойынша халық мәдениетінің корінісі болып табылады.

Пайдаланылған әдебиеттер

1. Шойбеков Р.Н. Қазақ колонері атаптамдарының түсіндірмे сездігі. Алматы: Сардар, 2012. -3 б.
2. Шардарбеков Д. Халық қазынасының айнасы, Алматы: Таймас, 2006. -18 б.
3. Маргулан А.Х. «Казахское народное прикладное искусство». Алма-Ата, 1986 г. Стр. 163.
4. Д.Шардарбеков. Халық қазынасының айнасы. Алматы: Таймас, 2006. -16 б.
5. Садыков Б. Аргы атамыз түп-тамырымыз. Алматы, 1997. -13 б.
6. Ақышев К. Ертедегі ескерткіштер елесі. Алматы, 1976. 9 б.
7. Галимжанова А.С. Глаудинова М.Б. Кишкашбаев Г.А. и др. История Искусств Казахстана. –Алматы: Издат Маркет, 2006. -24 с.
8. Байпақов К. Ежелі және ортағасырлардагы Отырар. –А.: Қазығұрт 2007.-171 б.
9. Байпақов К. Қазақстанның ежелі қалалары. –Алматы: Аруна, 2005. -41 б.
10. Қазақтың этнографиялық категориялар, ұғымдар мен атауларының дәстүрлі жүйесі. Энциклопедия. З том.- Алматы: РПК «СЛОН» 2012. -444 б.